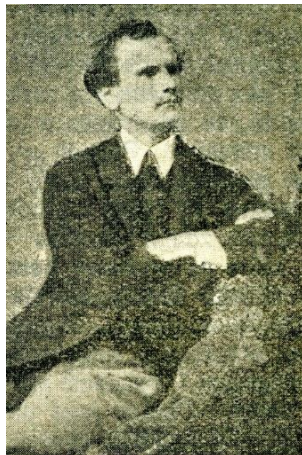

SZOLC KAZIMIERZ (1846-1880)

Urodził się 22 listopada 1846 roku w Gostyniu jako syn Fryderyka Jana i Zuzanny. Jego ojciec sprawował urząd woźnego u komisarza obwodowego. Sytuacja materialna rodziny była ciężka, toteż zakończyłby zapewne edukację na czteroklasowej szkółce miejskiej, gdyby jego talentu plastycznego nie odkrył ks. Bernard Preibisz – filipin, plastyk-amator. Ks. Preibisz podczas prac renowacyjnych klasztoru zatrudnił go jako pomocnika, a zarobione przez niego pieniądze odkładał. W ten sposób opiekunowi udało się zebrać ok. 100 talarów i w 1864 roku wysłał go na naukę do Akademii Sztuk Pięknych w Monachium.

Podczas studiów dorabiał retuszowaniem fotografii, a w 1868 roku uzyskał stypendium z przeznaczeniem na studia w drezdeńskiej ASP. Tu przebywał tylko dwa lata, a przy kolejnych tarapatach finansowych pomógł mu Józef Ignacy Kraszewski, załatwiając dla niego roczne stypendium. W 1871 roku wyjechał do Florencji, a następnie do Rzymu. Przez cały czas borykał się z brakiem środków finansowych. Za bezcen sprzedawał swe obrazy, aby przetrwać. Tematem jego prac, zwłaszcza powstałych w Rzymie, były pomniki, ulice, krużganki klasztorne i przepiękne pejzaże „wiecznego miasta”. Obrazy prezentowane były na wystawach w kraju w 1878 i 1879 roku, skąd trafiły do wielu muzeów i w ręce prywatnych kolekcjonerów. W 1879 roku opuścił Rzym i udał się do Galicji.

Rok później zmęczony odwiecznym brakiem pieniędzy, w majątku hrabiostwa Dzieduszyckich – Jezupolu popełnił samobójstwo.